

Nu-l omorâți, este nevinovat!

...traducere

Scena I: Un copil și Maria

ISUS: Ce seară ciudată! Oricum nu e cale de ieșire. Imaginați-vă că fiul vostru este condamnat la moarte. Încercați să vă gândiți că fiul acela sunt eu, eu care am fost născut pentru iubirea voastră, eu cel pe care l-ați purtat în pântec, eu cel alintat, eu dus la școală, eu cel pe care l-ați vindecat de boli. Sunt pe punctul de a fi ucis, eu... care am crescut, visând la libertate, am vrut-o, predicând-o, iar voi sunteți părinții mei, și în seara aceasta – o știți, imaginați-vă sau mai bine, credeți, nu doar în imaginație – eu în seara aceasta voi muri. Într-adevăr, toți vor fi împotriva mea. Chiar și voi, cei care sunteți aici îmi veți întoarce spatele. Vreți să mă lăsați să mor. Singur, gol... merg la moarte. Ce seară ciudată! Sper să nu fie doar pentru mine. Ba chiar aș vrea să fie și pentru voi... să vă dați seama că eu merg la moarte.

(Isus iese)

COPILUL: Maria! *(Maria rămâne în liniște)*

COPILUL: Maria! De ce nu răspunzi? Erai mereu așa de bună și fericită cu mine!

MARIA: *(liniște)*

COPILUL: De ce ești așa de tristă, de preocupată? De ce? Oare din cauza lui Isus?

MARIA: *(liniște)*

COPILUL: Am auzit spunându-se că la Ierusalim are mari probleme. E adevărat?

(Maria dă din cap că da)

COPILUL: Și tu nu mergi la Ierusalim? Du-te și spune-i să se întoarcă acasă. Ce mai aștepti? Te însoțesc eu. *(Maria tace)*

COPILUL: Și vorbește odată, Maria. Îți aduci aminte de Isus: mereu se juca cu mine. Cu el am crescut. Dar, păcat că a plecat. Și zici că nu se va mai întoarce niciodată? *(Maria face semn că nu)*

COPILUL: Nu glumi, Maria. Eu vreau să se întoarcă. *(Maria dă din mână ca și cum ar spune: Și eu ce pot face?)*

COPILUL: Merg eu să-l caut. De ce intră numai în probleme și faci pariu cu mine că... Am înțeles totul. Pui pariu că... *(Maria îl privește atentă ca și cum i-au fost citite gândurile)*

COPILUL: Punem pariu că nenorociții ăia... *(Maria îi acoperă gura)*

COPILUL: Ți-e teamă c-am să spun. Ți-e teamă... Ți-e teamă... Dar nu va fi așa. Nu va fi așa.

MARIA: Fiul meu Isuse, ce mult mă gândesc la tine și îți vreau numai binele. Unde ești acum? Oare ai mâncat în seara asta? Unde vei dormi? Picioarele tale sunt prăfuite... Despre ce ai vorbit astăzi oamenilor? Dar oamenii ăștia îți vor oare binele? Nu mă fă să fiu îngrijorată... Am un presentiment ciudat... Copilul acesta mi l-a confirmat. Aș vrea să te văd, dar ești prea departe. Simte-mă aproape... sunt mama ta! *(Maria și copilul ies)*

Scena II: Isus și Apostolii

(Intrarea triumfală a lui Isus, urmat de apostoli și de alții ce au ramuri de măslin, palmier și flori)

APOSTOLUL 1: Ești tare, Isuse. Chiar ești tare!

APOSTOLUL 2: *(Privind spre celălalt Apostol)* Dar cum va reuși să facă minunile alea?

APOSTOLUL 1: *(Privind spre Isus)* Câteodată mă îndoiesc că ești om... Și totuși îți se face foame, dormi, cauți apă, obosești. Dar apoi pe neașteptate devii altul, te transformi.

APOSTOLUL 3: *(Către Isus)* Spune-mi ce îți în mâini, când atingi lumea și o vindeci? Ce ai în ochii ce sunt ca o furtună pentru cel ce a greșit?

APOSTOLUL 4: Isuse, eu nu înțeleg cum reușești să-i iubești pe toți. Eu pe mulți i-aș bate. Îți pui mintea și cu cei mai răi!

ISUS: Voi încă nu ați înțeles că eu am venit pentru cei care sunt pe un drum greșit? Eu vreau să-i iau pe toți de mână și să-i conduc pe calea cea bună.

APOSTOLUL 2: Lumea te iubește. Toți cred că tu ești un profet bătrân întors la viață. În schimb, mulți sunt dezamăgiți. Iuda: așteptau pe cineva mai energic, un șef de stat, mai războinic, cred.

ISUS: Iubirea, doar iubirea trebuie să le ajungă. *(Privind spre Apostolul 2)* Ce spui? Dar dacă nu este îndeajuns iubirea ce trebuie să fac mai mult? Vezi tu, eu sunt gata să-mi dau chiar și viața.

APOSTOLUL 4: Eu, în schimb, nu. Pentru nimic în lume nu mi-aș da viața. Crezi, chiar crezi? Și cine mi-o va lua? Iar tu, Isuse, vrei să mori... nu de alta, dar ai fi...

ISUS: Ești prea vivace, și puțin chiar, dacă aș putea spune așa, egoist. Ascultă, mama ta și-ar da viața pentru tine?

APOSTOLUL 4: Ce legătura are?

ISUS: Are, are.

APOSTOLUL 4: Mama mea mă iubește, este viața mea, și eu sunt viața ei.

ISUS: Și tu vrei să mă împiedici să-mi dau viața pentru cei pe care-i iubesc? Mi-ai interzice?

APOSTOLUL 4: Eu nu te sfătuiesc. Faci cum vrei: e viața ta.

ISUS: (îl privește) Atunci tu nu ești dispus să vii cu mine până la capăt?

APOSTOLUL 4: Eu? Eu... dar de ce te legi atâta de mine?

ISUS: Nu mă iau de tine. Tu zici ceea ce alții n-o spun. Tu ești sincer și de aceea îți vreau binele. Iată ceea ce simțiți voi: vă este teamă. Da, vă este teamă.

APOSTOLUL 4: E adevărat... Dar de ce: tu ești bun, de ce îți vor răul atâția? De ce, spune-mi, Învățătorule?

APOSTOLUL 1: Și ne vor răul și nouă pentru că te urmărim. De ce?

ISUS: Eu v-am chemat să fiți cu mine. Eu sunt ciudat, o spuneți și voi. Însă eu gândesc altfel. Și atunci ceilalți cred că eu sunt diferit și de aceea au ce au cu mine.

APOSTOLUL 4: Dar chiar te vei lăsa omorât? Și noi crezi că putem suporta toate astea?

ISUS: Vă înțeleg. Dar aveți curaj. Voi învinge.

APOSTOLUL 3: Dar asta nu-i deloc un joc! Vei învinge? Dar când te vor băga într-un mormânt, cum vei mai ieși?

ISUS: Veți vedea. Acum să mergem, trebuie să pregătim Paștele.

(Isus și Apostolii ies din scenă)

Scena III: Preoții

(Intră Preoții, se așează în ședință. Între timp ajunge Marele Preot)

MARELE PREOT: Prieteni, dați-mi vești despre acest Isus. Ce vrea omul ăsta care vine din Nord, din Galilea?

PREOTUL 5: Eu cred că e un șmecher. Știe să se poarte cu oamenii. Să-l vezi cu copiii: le vorbește, îi ia în brațe, și hodoronc tronc toți îl iubesc.

PREOTUL 4: După mine este unul care nu privește cu ochi buni religia lui Iahve. O vede altfel. Câteodată îl trimit de unde vine, altădată mă uimește și mă apucă niște crize.

PREOTUL 1: Este prea spectacular. Este ca și roșia, stă mereu în mijloc... El știe să facă totul. Acum e pe punctul de a se sparge.

PREOTUL 3: Am prins o femeie ce și-a înșelat soțul, iar el, care le știe pe toate, a iertat-o... Iar nouă ne dă exemple din psalmi. Pur și simplu ne-au căzut pietrele din mâini.

MARELE PREOT: Înțeleg. Dar nu avem decât două posibilități: ori îl aducem înăuntru, ori îl dăm afară.

PREOTUL 4: Nu înțeleg.

MARELE PREOT: Adică: ori devine prietenul nostru ori facem în așa fel încât să dispară.

PREOTUL 4: Dar ești nebun? O să te facă el să dispari!

MARELE PREOT: Nu fă pe deșteptul! Trebuie să stea de vorbă cu noi. Aici noi conducem.

PREOTUL 1: Puțin calm, vă rog. Să trimitem pe cineva să-i vorbească.

PREOTUL 2: Merg eu. Sau, mai bine, pot vorbi cu un prieten de-al său.

MARELE PREOT: Și cine e acest prieten?

PREOTUL 2: Se numește Iuda. Am ceva afaceri comune cu el. Îmi dați mână liberă: adică Isus din Nazaret, ori de partea noastră ori în face să dispară?

MARELE PREOT: Trebuie să fii atent. Dar te voi susține întrutotul. Cu noi sau dispăre! Să nu cumva să te înșeli. Am cădea de fraieri cu toții.

(Preotul 2 iese și se face întuneric pe scenă)

Scena IV: Preotul și Iuda

(Iuda este singur pe scenă și se plimbă dând impresia că așteaptă pe cineva. În fundal se vede un copac)

IUDA: Cine știe când va veni nebunul ăla de... Mi-a dat întâlnire sub copacul ăsta. Poate are ceva de făcut. Îl mai aștept puțin și după aia... *(Se așează pe jos și își continuă discursul)* Bineînțeles că Isus le face bine, eh! Dar cum de i-a trecut prin cap să intre în Ierusalim călare pe un măgar și să facă acel drum prin oraș? Fără îndoială că e rege. Încep să nu mai fiu de acord deloc cu el.

PREOTUL: *(Intrând)* Bună, Iuda, prietene. *(Se salută)* Te-am făcut să mă aștepți. Preoții au făcut o ședință lungă, prea lungă!

IUDA: Ferice de tine că ești de-al lor. Eu unul când am rămas fără muncă mi-am făcut iluzii ducându-mă după acest Isus. Speram la un loc mai sigur. Dar acolo, în schimb, nu se știe măcar nici ce va fi. Suflă vântul...

PREOTUL: Nu știam asta. Dar apropo de Isus, i-a spune-mi: el ar putea să se întâlnească cu Marele Preot și să fie în slujba sa?

IUDA: Nu prea înțeleg, dar nu cred.

PREOTUL: Și atunci ce putem face cu omul acesta?

IUDA: Invită-l într-o seară la cină. Și între timp să vină toți!

PREOTUL: Nu mi se pare prea respectuos cu noi preoții.

IUDA: Plățiți-l. Cumpărați-l. Văzând că suntem fără bani...

PREOTUL: Dar asta e cea mai veche metodă. Tu zici că nu mai e nimic de făcut?

IUDA: Încercați să-l ignorați. Ce pot să-ți spun eu și ce pot să fac?

PREOTUL: Ai putea să ne ajuți. Sau mai bine, ai putea da o mână.

IUDA: În ce sens?

PREOTUL: Noi plătim, și tu...
IUDA: Și eu... fug cu banii.
PREOTUL: Și tu ni-l predai... târziu, târziu, noaptea. Te prinzi? Noi te plătim.
IUDA: Nu mi se pare prea greu. Eu vi-l predau. Și ce rău aș vedea în asta?
PREOTUL: Ok. Pentru detalii ne vom mai vedea.
IUDA: Nu, nu, să vorbim acum.
PREOTUL: Ce vrei să spui? Că te-ai hotărât...
IUDA: Dacă voi v-ați hotărât... Dar, cu o condiție: lichizi, cu bani lichizi.
PREOTUL: Pentru asta nu-i nici o problemă. Îți vom da...
IUDA: *(întrerupându-l)* 50 de dinari.
PREOTUL: Prea mult, prea mult!
IUDA: 45 de dinari.
PREOTUL: Prea mult, prea mult!
IUDA: Atunci nu mai facem nimic. Dacă nu-mi dați măcar 40 de dinari, prietenii mei mă prind... Eu trebuie să risc doar pentru ochii voștri frumoși?
PREOTUL: Dar vezi tu, sunt atâtea de plătit...
IUDA: Doar pentru că sunteți voi, hai să batem palma pentru 35.
PREOTUL: Trebuie să accepti doar 30, altfel nu se poate.
IUDA: Dar după aia îmi găsi ceva de muncă.
PREOTUL: Bine, s-a făcut. Bate palma *(și-i întinde mâna)*.
IUDA: Atunci pe mâine seară, în Grădina Măslinilor... Și să nu întârziați. Nici prea multă și nici prea puțin lume. Și banii, în avans.
PREOTUL: Nu-ți fă griji. Ești un prieten, și noi te tratăm ca atare.
(Cei doi ies și se face întuneric pe scenă)

Scena V: Ultima Cină

(În cameră, câțiva dintre ei fac ultimele pregătiri pentru cină și aprind lumânări pe marginea mesei)

APOSTOLUL 1: Învățătorul ne-a zis să pregătim Paștele. E aproape seară și nu se vede nimeni. *(Întorcându-se spre un alt Apostol)* Cine știe ce s-o fi întâmplat!

APOSTOLUL 4: Când va fi ora, vor veni.

APOSTOLUL 1: E o seară foarte frumoasă. Cine știe prin câte or fi avut Părinții noștri în Egipt. Trebuiau să plece, acesta era ordinul lui Moise.

APOSTOLUL 3: Cine știe câți or fi rămas în Egipt să-și termine acel miel la grătar! Pun pariu că...

APOSTOLUL 1: Nu glumi, acea noapte a fost prima mare și adevărată noapte de Paște pentru poporul nostru. Împreună, toți împreună, călăuziți de Dumnezeu, prin Marea Roșie!

APOSTOLUL 4: Da, au trecut pe jos, iar Dumnezeu le-a făcut o băiță bună egiptenilor ce i-au urmărit.

APOSTOLUL 1: Dumnezeu ne-a iubit într-atât, încât ne-a eliberat. Gândește-te cum a făcut-o! Era o înțelegere între Dumnezeu și poporul nostru prin sângele mielului.

APOSTOLUL 3: Să punem și niște flori, altfel Învățătorul... Știi doar că-i plac lucrurile bine făcute.

APOSTOLUL 1: Uite pasca și ierburile amare ale sclaviei.

APOSTOLUL 4: Și uite și un pahar bun de vin pentru a ne înveseli.

APOSTOLUL 1: Auzi, sosesc, ce bine! E din nou Paștele! Cine știe dacă nu cumva e un Paște nou!

APOSTOLUL 3: Da, e lună plină și cerul e foarte frumos. Ce noapte!

(Intră Isus și ceilalți Apostoli)

ISUS: Pace. Pace tuturor. Așezați-vă la masă... Trebuie să vă spun ceva. *(Toți se așează)*
Voi, prieteni, sunteți foarte importanți pentru mine, iar eu îmi doresc foarte mult să petrec Paștele cu voi, dar...

APOSTOLUL 2: Dar... ce „dar“, Isuse?

ISUS: Da, există un „dar“. Așteptați, acum vă explic, dacă reușesc să încep.

APOSTOLUL 3: Seara va fi lungă. Între timp să începem cu rugăciunea către Dumnezeu nostru eliberator.

ISUS: Da, să ne rugăm. Apoi...

(Toți se roagă)

ISUS: Binecuvântat ești tu, Dumnezeu părinților noștri.

Apostolii: Laudă ție în vecii vecilor.

ISUS: Ai eliberat poporul nostru din sclavia Egiptului.

Apostolii: Laudă ție în vecii vecilor.

ISUS: Azi eliberează-ne din sclaviile noastre.

Apostolii: Tu mare, Tu sfânt, Tu Dumnezeu.

ISUS: Dați-mi pasca. Priviți această pâine...

APOSTOLUL 4: Pâinea nu se privește, se mănâncă.

ISUS: Priviți această pâine.

APOSTOLUL 4: Și ce vei face?

ISUS: Priviți această pâine: voi spune câteva cuvinte și această pâine se va transforma.

Atenție... Acesta este trupul meu ce se jertfește pentru voi. Măncați cu toții (o rupe și o împarte). Este noul Paște al vieții mele.

(Apostolii își dau pâinea și o mănâncă)

ISUS: Dați-mi un potir cu vin. *(I-l dau)* Priviți acest potir...

APOSTOLUL 4: E potirul alianței.

ISUS: Vinul din acest potir, deși vă este greu să credeți... este sângele meu pe care mâine îl voi vărsa pentru voi.

(Apostolii își trec potirul de la unul la altul și beau. Începe cântecul pe care Isus îl cântă împreună cu Apostolii)

CÂNTEC

APOSTOLUL 3: Mâine tu...

ISUS: Voi muri.

APOSTOLUL 4: *(Neîncrezător)* Atunci avem un condamnat la moarte, aici printre noi.

ISUS: Eu sunt unul care își dă și își va da viața pentru iubire. Căutați a vă dori binele, chiar și atunci când nu voi mai fi printre voi.

APOSTOLUL 2: *(Speriat)* Chiar așa, vei pleca?

ISUS: Da, iar voi veți rămâne aici. Rămâneți prieteni. Eu voi fi în mijlocul vostru.

APOSTOLUL 3: Dar unde pleci, se poate ști?

ISUS: Merg să vă pregătesc un loc. Și pentru a veni cu mine știți calea.

APOSTOLUL 1: Nu știm unde pleci. Închipuie-ți că habar nu avem care-i drumul pentru a veni!

ISUS: Eu sunt calea, adevărul și viața.

Iuda: Învățătorule, unde se va merge în seara aceasta, pentru a petrece după cina de Paște? Va fi petrecere?

ISUS: Iuda, vom merge acolo unde trebuie să mergem...

Iuda: E prea întuneric aici.

ISUS: Iuda, ceea ce trebuie să faci, fă-o repede. Nu te supăra, dar cred că trebuie să te grăbești. Sau nu? (*Iuda iese, Isus se întoarce spre Apostoli*) Amintiți-vă că vă vor recunoaște că sunteți prietenii mei după cât de mult vă iubiți. Acum să mergem, este noapte și trebuie să trăim noaptea.

(Ies, și se face întuneric pe scenă)

Scena VI: Rugăciunea din grădină – Arestarea lui Isus

(Pe scenă este întuneric, abia se pot zări Apostolii, ce intră în liniște, urmați de Isus. Apostolii se așează pentru a dormi, iar Isus este în genunchi pentru a se ruga)

Cântec

(Se termină cântecul-rugăciune, iar Iuda apare cu soldații. Isus îl privește intens. Iuda îl sărută. Soldații îl arestează pe Isus în timp ce Apostolii fug)

Scena VII: Soldații

(Scena se luminează. Doi soldați care au asistat la arestarea lui Isus discută)

SOLDATUL 1: L-au prins deja la timp, iar acum îl duc la Ierusalim, legat ca un delicvent.

SOLDATUL 2: Nu se poate. Este seara Paștelui. Nu pot face asta...

SOLDATUL 1: Și vezi: pe deasupra mai suntem și de serviciu. Ce mai Paște!

SOLDATUL 2: Nenorociții! Au profitat de întunericul nopții. Așa, oamenii nu mai pot spune nimic.

SOLDATUL 1: Dar prietenii săi sunt de-a dreptul niște proștii dacă au lăsat ca Isus să fie luat de sub nasul lor.

SOLDATUL 2: Eu le-aș fi spus: înarmați-vă, luați-vă bâte cu voi. Dar el nimic, ba chiar le-a interzis. El era împotriva violenței.

SOLDATUL 1: Ai dreptate. Mai ales că puterea Preoților e mare, nu mai rămâne nimic de făcut.

SOLDATUL 2: Eu am impresia că Isus intenționat a avut probleme. Să vezi acum cât vor târăgăna procesul!

SOLDATUL 1: Ce am putea face? Ce am putea face pentru a-l scăpa?

SOLDATUL 2: Eu merg la prietenii lui, ca să văd unde s-au ascuns.

SOLDATUL 1: Eu plec la Templu, să văd dacă am să găsesc pe cineva care să intervină.

SOLDATUL 2: În schimb el nu cedează: dacă e alb, alb să fie... e în stare să spună că, dacă Templul se distruge, el în trei zile îl construiește la loc.

SOLDATUL 1: Mi se pare ciudat și cred că nimeni nu a înțeles ce a vrut să spună. Doar dacă ceea ce a spus e adevărat că dacă îl omoară, în trei zile...

SOLDATUL 2: Știi la ce mă gândesc? Și dacă se hotărâsc să-l crucifice... Dacă mă aleg pe mine să fac asta... Îl voi privi în ochi... îi voi asculta strigătul de durere...

SOLDATUL 1: Eu unul, n-am s-o fac.

SOLDATUL 2: Eu mi-aș lua liber o zi.

SOLDATUL 1: Dar n-o vor face. De fapt ce vină are?

SOLDATUL 2: Dar știi prea bine că nu trebuie să fii vinovat de ceva, dacă Preoții hotărâsc...

SOLDATUL 1: Nici nu mă pot gândi la așa ceva.

SOLDATUL 2: Atunci, eu plec la prietenii săi.

SOLDATUL 1: Iar eu la Templu. Baftă!

SOLDATUL 2: Și ție.
(*Cei doi ies din scenă*)

Scena VIII: Apostolii

(*Apostolii se regăsesc pe scenă*)

APOSTOLUL 4: Suntem niște tântălăi!

APOSTOLUL 1: Dar tu, care te crezi mereu cineva, tu ce-ai făcut?

APOSTOLUL 4: Tu ești șeful. Tu erai gata să mergi să mori pentru el: bine ai mai făcut-o!

APOSTOLUL 1: Ar fi mult mai bine dacă ai tăcea... Ba chiar, ar fi mai bine dacă am face liniște cu toții.

APOSTOLUL 3: Habar n-am avut ce să fac. Erau toți înarmați, mi se părea imposibil...

APOSTOLUL 4: Ba chiar ni l-au luat chiar de sub nas, ăia patru...

APOSTOLUL 1: Gata, ajunge, vă rog! N-am înțeles nimic. Am fost cu el pentru că ne era mai bine așa, și gata!

APOSTOLUL 2: E adevărat, și nici nu ne-am gândit la el ce i se putea întâmpla.

APOSTOLUL 3: Mi-am imaginat eu. Totul mergea atât de bine, totul era așa de frumos...

APOSTOLUL 1: Acum ar trebui să ne gândim ce am putea face pentru Isus. El a făcut atâtea pentru noi.

APOSTOLUL 4: Atunci, tu ce ne propui?

APOSTOLUL 1: Spune-mi tu ce să facem.

APOSTOLUL 4: Șeful ești tu, nu eu. Și ce, tu Petru, faci pe șeful doar când vrei tu?

APOSTOLUL 1: Nu așa trebuie să încheiem o discuție. Ioane, tu poți intra în Templu și în Palatul Governorului, mergi și te informează.

APOSTOLUL 2: Dar noi în noaptea asta, unde mergem?

APOSTOLUL 4: Facem pe proștii prin Ierusalim..., dar doar atât!

APOSTOLUL 3: Eu am o idee: să mergem în Betania.

APOSTOLUL 4: Vrei să spui poate să fugim...

APOSTOLUL 3: Nu, am vrut să spun că în Betania este Maria, mama lui Isus. Și sunt doar 4 km de aici.

APOSTOLUL 1: Și ce-i spunem Mariei? Ea ne va întreba cum de suntem singuri! Și Isus unde e?

APOSTOLUL 3: Îi spunem adevărul. Începem să plângem. Și dacă trebuie să plângem, mai bine cu ea, decât singuri.

APOSTOLUL 1: Cred că e un sfat bun. Să mergem. Poate că ea știe mai bine decât noi, și apoi ne vrea binele așa cum i-l vrea și lui Isus. Dar oare ea știe ceva de Iuda?

(*La ieșirea Apostolilor, intră Iuda și se așează pe marginea scenei*)

Scena IX: Isus și soldații

(*Isus se află într-un colț, păzit de doi soldați*)

SOLDATUL 1: Isuse, trebuie să te păzim.

SOLDATUL 2: Sst! Vorbește încet, poate cineva ne păzește pe noi.

SOLDATUL 1: Isuse, noi suntem prietenii tăi, vom face tot posibilul pentru a te ajuta să scapi de aici.

SOLDATUL 2: Să sperăm că doi soldați amărâți pot face ceva. Aici Preoții sunt cei care comandă.

SOLDATUL 1: Isuse, dar ce ai făcut?

ISUS: Poate pentru că am spus adevărul și numai adevărul.

SOLDATUL 2: Și atunci, de ce?

ISUS: Doar știți că adevărul doare.

SOLDATUL 1: Da, dar aduce și fericirea.

ISUS: Eu îi iubesc pe toți... ca și Dumnezeu.

SOLDATUL 1: Dar toți înțeleg asta. E un mister. Dar nu te îngrijora.

ISUS: Ți se pare ușor? Cine se naște pentru a iubi, poate trăi fără iubire?

SOLDATUL 2: Ai dreptate. Și totuși, vezi tu, noi îți vrem binele, și trebuie să stăm să facem pe temnicerii cu tine.

ISUS: Fiți liniștiți, vă faceți datoria.

SOLDATUL 1: Dar, pentru noi e foarte greu să păzim pe unul ca tine.

SOLDATUL 2: Dar spune-mi, Isuse, ai vrea să scapi de aici?

ISUS: Eu vreau să fac doar ceea ce vrea și Dumnezeu.

SOLDATUL 2: Totuși, te văd îngrijorat... La cine te gândești?

ISUS: La mama mea, și la acei bieți băieți, Apostolii. Săracii, i-am băgat în probleme.

SOLDATUL 1: Nu, tu ai probleme.

SOLDATUL 2: Sst! Vine cineva. Cred că acum te vor duce în fața Sinedriului. Fii atent: răspunde cât mai puțin, e mult mai bine așa.

Voci din afara scenei: Aduceți-l pe prizonierul Isus din Nazaret!

Scena X: Isus în fața Sinedriului

(Sinedriul este adunat, doi soldați în aduc pe Isus)

MARELE PREOT: Scuză-ne ora, Isuse din Nazaret, dar înainte de ivirea zorilor trebuie să avem un răspuns de la tine. Și pentru noi e o oră neplăcută, dar problema ta e gravă, cel puțin pentru noi. Nu-ți vrem răul, dar în schimb trebuie să încetezi să mai atâți lumea.

PREOTUL 1: Am auzit că ai spus că vei distruge Templul și că în trei zile îl vei reconstrui. *(Ironic)* Cine știe de câți muncitori vei avea nevoie pe zi!

PREOTUL 2: Spune că el este Fiul lui Dumnezeu. Oh, înțelegeți, este Fiul lui Dumnezeu!

PREOTUL 3: *(Ironic)* Să ne așezăm în genunchi și să-l adorăm!

SOLDATUL 1: Prefăcuții! Îi auzi ce zic?

SOLDATUL 2: Sst! Taci, lasă-l să se apere singur. Isuse, spune ceva.

MARELE PREOT: Acuzațiile sunt grave. Dar eu nu le cred, și sunt gata să te ascult. Apără-te, Isuse din Nazaret. Știi că o poți face. Mi s-a spus că ai făcut multe lucruri bune. *(Isus tace)* Ce faci? Nu răspunzi?

ISUS: Dacă îți spun că eu sunt Fiul lui Dumnezeu, tu nu mă crezi. Dar, chiar dacă mă veți crede nebun, eu vă spun că sunt Fiul Dumnezeului cel viu.

MARELE PREOT: Mi s-a spus că ești serios, dar acum spui lucruri ciudate. Și despre ce vorbești lumii?

ISUS: Despre iubire. Contrariu la ceea ce faceți voi.

SOLDATUL 1: Calmează-te, Isuse.

SOLDATUL 2: Gata, nu mai spune nimic.

ISUS: Voi îl vedeți pe Fiul omului venind pe nori sus pe cer...

PREOTUL 1: A confirmat ceea ce vroiam! Ești un hulitor! Cine se pune în locul lui Dumnezeu îl hulește!

MARELE PREOT: Calmează-te. Nu se poate decide viața unui om în câteva minute.

SOLDATUL 2: Ai dreptate, Mare Preot. Aștia sunt prea expeditivi.

SOLDATUL 1: Dar îmi place ce întorsătură ia această întâlnire.

MARELE PREOT: Sst! Spune-mi: ești Fiul lui Dumnezeu?

ISUS: Ți-am spus deja.

MARELE PREOT: Am înțeles atunci... Văzând că ești nebun, nu-ți pot face nimic. Pentru noi ești condamnat. Te trimitem la Pilat, sperând ca el să semneze condamnarea pe care am dat-o. Vezi tu, noi nu avem nici o vină. Ne-ai constrâns să te condamnăm.

SOLDATUL 1: Aștia nu glumesc.

SOLDATUL 2: Cred că vor doar să-l sperie.

MARELE PREOT: *(Se ridică)* Isus din Nazaret, pentru că te-ai numit Fiul lui Dumnezeu, ești condamnat la moarte. Sinedriul a hotărât. Soldați, luați-l și duceți-l la Pilat.

SOLDATUL 1: Cine, eu?

MARELE PREOT: Da, tu și el. Plecați.

(Soldații și Isus ies. Întineric pe scenă)

Scena XI: Apostolii și Maria

(Apostolii se întâlnesc cu Maria)

MARIA: *(Surprinsă, îi privește)* Cum de sunteți fără Isus?

APOSTOLUL 3: A rămas la Ierusalim. Avea ceva de făcut.

MARIA: *(Neîncrezătoare)* Mi se pare ciudat, foarte ciudat.

APOSTOLUL 2: Se confruntă cu Preoții, Scribii, Farizeii.

MARIA: Din nou. Nu i-a fost de ajuns acum 20 de ani când s-a pierdut în Templu?

APOSTOLUL 4: Doar știi că lui îi plac aventurile, și că apoi ne atrage și pe noi...

MARIA: Haida de, nu mai glumiți. *(Îngrijorată)* Ia spuneți-mi, de ce nu cred ceea ce îmi ziceți. El nu v-a mai trimis până acum singuri până aici.

APOSTOLUL 1: Ți voi spune adevărul, Maria. Isus are probleme.

MARIA: Îmi închipuiam eu.

APOSTOLUL 1: Discursurile sale, lumea... prea multă lume.

MARIA: Nu, Petru, ci pentru că el îi iubea prea mult pe toți. Și știi, că dacă iubești prea mult pe toți, câteodată... dar s-o lăsăm baltă. Acum unde e?

APOSTOLUL 4: Acum l-au dus în închisoarea de la Ierusalim. Dar se va rezolva totul repede. O discuție oarecare, și apoi îl vor lăsa în pace.

MARIA: Va fi greu. Acum, în schimb, voi căutați a fi fără teamă. Nu vă descurajați.

APOSTOLUL 3: Ce trebuie să facem, Maria?

MARIA: Întoarceți-vă la Ierusalim. Urmați-l. Voi veni și eu peste câteva zile. Simt că i-a sosit ceasul.

APOSTOLUL 1: Ceasul pentru ce?

MARIA: Ceasul iubirii. Este minunat, dar e și dureros. Nu fugiți de durere.

APOSTOLUL 2: A fost vina noastră...

MARIA: Ba nu, v-am spus doar: e vina iubirii. *(Observându-i mai bine)* Dar Iuda, unde e?

APOSTOLUL 1: El l-a trădat pe Isus. Și de asta... încă nu reușim să ne revenim.

MARIA: Nu-mi plăcea băiatul acela. Plecați acum. Să stați împreună, mereu, băieții mei. *(Apostolii ies. Întineric pe scenă)*

Scena XII: Isus înaintea lui Pilat

(Scena se petrece la Palatul Guvernatorului. Intră Pilat urmat de două gărzi)

PILAT: Ne mai lipsea și acest amărât din Nazaret. Dar să plece în nord, în Galilea, cu pescarii săi! Mi se pare că face miracole, predică, iar Preoții s-au luat de el. Sunt toți invidioși. Și atunci de ce ni-l trimite? Eu, mereu doar eu, care, la veghea unei sărbători ca Paștele, trebuie să fac lucruri extraordinare. Aduceți-mi-l imediat să termin și treaba asta.

(Soldații îl însoțesc pe Isus)

PILAT: Explică-mi puțin cine ești, așa pot înțelege ce vor Preoții.

ISUS: Sunt un om, nu vezi?

PILAT: Văd, da, doar nu sunt orb. Dar ești un om deosebit, altfel nu te-ar fi trimis aici la mine. Ce ai făcut?

ISUS: Am făcut numai bine, am vindecat bolnavii, și asta mi-a creat probleme.

PILAT: Dar știi că binele se poate face în fel și chip. Unde e adevărul, nimeni nu știe.

ISUS: Eu sunt adevărul.

PILAT: *(Neîncrezător)* Poate că ești bolnav.

ISUS: Eu sunt adevărul.

PILAT: Da, adevărul. Ești șmecher. Nu fă pe nebunul. Uite de ce te condamnă Preoții, ca să-ți dea o lecție.

ISUS: Dar crezi că eu mă mai întorc la ei?

PILAT: Faci cum crezi. Am alte lucruri la care să mă gândesc. Vrei să trăiești? Întoarce-te, ai timp încă. Vrei să mori? Nu-i nici o problemă. Aici se poate face orice.

ISUS: Nu ești tu stăpânul vieții. Stăpânul este altcineva. Dar nu știi dacă îl cunoști.

PILAT: Spune ce vrei, dar acum totul e clar, vrei să mori. Vrei să încercăm ceva? Soldați, luați-l și duceți-l jos, în încăperile voastre. Bateți-l și apoi veniți înapoi cu el. Ați înțeles? Mai repede!

(Pilat iese din scenă)

Scena XIII: Isus și soldații

ISUS: A sosit ora, Tată.. Simt teamă și bucurie. Mă lași să mor în mâinile dușmanilor mei. Dar moartea nu va învinge, nu va învinge.

SOLDATUL 1: Ce zici, Isuse?

SOLDATUL 2: De ce nu ai vorbit mai devreme? De ce vorbești de abia acum?

SOLDATUL 1: Eu nu sunt în stare să-l bat.

SOLDATUL 2: Eu sunt gata să mă renunț.

SOLDATUL 1: Isuse, de ce ne pui să-ți facem rău? Nu mă pot gândi că sunt chiar eu cel care te va bate...

SOLDATUL 2: Chiar așa, da... să te lovesc, să văd sângele curgându-ți pentru că te-am lovit eu.

SOLDATUL 1: Cine a făcut planul ăsta infam, pentru care tu trebuie să mori? Eu nu vreau.

SOLDATUL 2: Să-mi facă ce vor. Să mă lovească pe mine, nu pe tine care ești nevinovat. Eu refuz.

SOLDATUL 1: Eu merg să vorbesc cu Pilat.

SOLDATUL 2: Las-o baltă. E timp pierdut.

SOLDATUL 1: Nu, nu se poate.

SOLDATUL 2: Eu habar n-am ce să fac.

ISUS: Faceți-vă datoria. Bateți-mă.

SOLDATUL 1: Nu! Ești nevinovat.

SOLDATUL 2: E doar invidie. Și eu să-mi împrumut mâinile unor invidioși? Gata cu lumea asta care ucide oameni nevinovați și dă mâna cu delicvenții.

ISUS: De-a lungul istoriei veți vedea multe povești ca a mea. Amintiți-vă: cine iubește, chiar dacă este omorât, triumfă, învie.

SOLDATUL 1: Așa o fi, dar eu tot nu vreau. Sentința e nedreaptă. Pilat nu înțelege nimic.

ISUS: Pilat e doar instrument în mâinile Preoților. Nimeni nu-mi ia viața, ci eu o dăruiesc de bunăvoie.

SOLDATUL 2: Nu. Noi chiar te ucidem. Tu ești nevinovat!

ISUS: Nu vă gândiți că sacrificiul unui nevinovat, în fața lui Dumnezeu valorează mult mai mult?

SOLDATUL 1: Nu știu ce să zic... Nu mă privi așa, Isuse. Simt și eu tristețea ta.

ISUS: Dar în mine e și bucuria de a mă dărui pentru iubire.

(Cei doi soldați ies luându-l Isus)

Scena XIV: Soldații și Pilat

(Cei doi soldați intră în camera unde este Pilat lăsându-l pe Isus într-un colț slab luminat)

SOLDATUL 1: Domnule Guvernator, am venit...

SOLDATUL 2: Pentru a vă spune că...

PILAT: Scuze, dar v-ați pierdut condamnatul?

SOLDATUL 1: Nu l-am pierdut, pur și simplu l-am eliberat.

PILAT: Eliberat? Glumiți! Isus din Nazaret se află în mâinile justiției.

SOLDATUL 2: Vedeți, dv., domnule Guvernator, noi credem că este nevinovat. Vi l-au predat din invidie, doar din invidie.

PILAT: Și cine sunteți voi ca să vă adresați Guvernatorului? Plecați să-l prindeți pe acel bărbat!

SOLDATUL 2: Ne pare rău. Noi garantăm pentru nevinovăția sa.

SOLDATUL 1: Este un om bun, a făcut numai bine. Eu l-am văzut vindecând un copil.

PILAT: Ce spui? Băieți, e timpul să-l condamnăm. Sau sunteți de-ai lui?

SOLDATUL 1: Nu, doar că suntem de partea dreptății. Dar în lumea asta cine mai face dreptate?

PILAT: Mă faceți să-mi pierd răbdarea. Eu nu-i pot dezamăgi pentru Preoți.

SOLDATUL 2: Iar eu nu pot să nu-mi ascult conștiința bătând un nevinovat. Nevinovații nu se pot ucide.

PILAT: Atunci veți plăti voi.

SOLDATUL 1: Eu sunt gata să plătesc.

SOLDATUL 2: Și eu.

CÂNTEC

(Începe cântecul. Este luminat Isus când cântă)

PILAT: *(Se termină cântecul)* Nu mai înțeleg nimic. Eu mă spăl pe mâini. *(Privind spre public)* Știți ce vreau să spun? Vreți totuși să-l ucideți pe Isus? Ei bine, ucideți-l. Dacă este nevinovat, este vina voastră... dacă nu va fi ce va fi... Iar voi, fiți atenți... Eu oricum trebuie să-l omor. Nu pot da înapoi dacă voi sunteți nebuni.

(Pilat pleacă)

SOLDATUL 1: *(Privind spre public)* Și voi... Voi ce sunteți aici îl lăsați să moară? E cumva în mijlocul vostru vreun Isus nevinovat pe care să-l ucideți?

SOLDATUL 2: De fiecare dată când o persoană este marginalizată, frustrată, bruscată, el este ucis.

SOLDATUL 1: Este un Isus nevinovat copilul avortat, bruscat, muncitorul frustrat, străinul lovit, magistratul ucis, băiatul sechestrat. *(Arătând spre Isus ce vine spre centrul scenei)* Iată omul nevinovat, Isus. Vreți să-l ucideți? Sunteți liberi.

SOLDATUL 2: Suntem liberi... să ucidem un nevinovat. Nu, noi n-o vom face. Nu omorâți, este nevinovat!

(10 copii se ridică din public și pe rând intervin. Sau merg pe scenă, se așează în jurul lui Isus și intervin cu fața la public)

BĂIATUL 1: Nu-l ucideți: este Dumnezeu vostru, cel care v-a creat.

BĂIATUL 2: Nu-l ucideți: el îi iubește pe copii.

BĂIATUL 3: Nu-l ucideți: el anunță iubirea și-i apără pe cei slabi.

BĂIATUL 4: Nu-l ucideți: el îi iubește pe păcătoși și mănâncă la aceeași masă cu ei.

BĂIATUL 5: Nu-l ucideți: el are o mamă ca și voi.

BĂIATUL 6: Nu-l ucideți: este prietenul tinerilor.

BĂIATUL 7: Nu-l ucideți: este propunerea unei noi vieți.

BĂIATUL 8: Nu-l ucideți: este un revoluționar ce vrea binele.

BĂIATUL 9: Nu-l ucideți: este un om adevărat.

BĂIATUL 10: Nu-l ucideți: este Fiul lui Dumnezeu.

ISUS: Frații mei, oameni ai anilor 2000, oameni-stăpâni ai lumii, ascultați-mă. Progresul vostru vă face fericiți? Bunăstarea voastră va mulțumește? Încercați să urmați calea iubirii, descoperiți iubirea exigentă, nu doar plăcerea. Iubiți-vă cum eu vă iubesc pe voi, iertați-vă aproapele din toată inima, și nu-l ucideți. Ajunge cu războaiele. Luați în mână o floare... face să înflorească pacea. Este Paștele. Orice creatură nevinovată are dreptul la viață.